

Šumický zpravodaj

Vydává Obecní úřad Šumice a internetový server Sumice.cz , číslo: 1/2007

Rok mezi vámi

Vilém Jurek

Motto: „Jsme tím, čím chceme být.“ /Jean-Paul Sartre/

Ani se to nezdá, ale bude to rok, co jsme vyšli prvně. Co je za námi? Co před námi? Honzo, řekni: jak to tenkrát bylo!

Začátky našeho snažení jsme trochu nakousli už v prvním vydání zpravodaje. Opakování matkou moudrosti jest: O prázdninách v roce 2005 jsme debatovali v místní kavárně, lidově zvané Peklo. Stůl, kde jsme seděli, si moc dobře pamatuju a možná bychom ho měli nějak dodatečně zpmátřit. Nejspíš jsem to byl tehdy já, kdo pronesl myšlenku převzít neexistující zpravodaj. Horečně jsme o tom mluvili; probrali to ze všech stran. Luboš Borýsek se poté spojil s Pavlem Horalíkem, který spravuje webovské stránky Šumic. A byl podzim, světla ubývalo a zimy přibývalo, a byla zima, ach to byla zima, zlá zima, Vánoce, Nový rok a 10. ledna 2006 mi napsal Pavel, že mluvil s panem starostou a ten naši vizi bere vážně. V památný den pátek 13.1. (škoda, že si nepamätujeme datum památného letního podvečera v Pekle, každopádně třináctého ledna bylo v pátek) se setkáváme v kanceláři Ing. Bartoše. Přednášíme náš plán a slibujeme, že do Velikonoc budeme ve schránkách všech ± 500 domácností.

A bylo jaro, všecko, všecko kvetlo. Zvoní telefon a Luboš mi oznamuje, že právě jede z tiskárny. Celá redakce (tenkrát Luboš, Pavel a já) si za chvíli čteme ještě „horké“ číslo. Jsme první vyjma pracovníka tiskárny, kdo má

časopis v rukou. Úleva nebo strach, jak to přijmou Šumičané? Nikdo nás nezabil, ani nám nenařkoval, a to bylo, bylo fajn.

Dělíme si chyby tak rovně, jak se k nim postavíme

Sebevědomí stoupalo. Chěli jsme být ještě lepší. Rozdat se do servání těl. Ouha! Druhé číslo skončilo fiaskem. V dobách příprav jsem ležel v nemocnici a léčil se z komplikovaného průběhu příušnic. V tiskárně zapomněli svázat vydání, v textu chyb jako cihel ve Žlebě a tiskařský šotek řádl jako šílený. Přemýšlel jsem, jestli mám vůbec vycházet ven? Ne však kvůli možné hanbě, ale kvůli tomu, že jsem po těch příušnicích nesměl na Slunce. A tak jsme si řekli: konec chybám aneb alespoň trochu míň chyb, vyčistíme Augiášovy chlévy.

A byl srpen, tam dole v pšenici zněly srpy a ten vřes v plném květu. Opět letní podvečer, opět v restaurantu - nyní „U Trcka“. Já čerství dojmu z Ukrajiny takřikajíc podepisuju posilu. Za pár dní a zas jinde (Jadranka) se setkáváme s Gábinou Končítíkovou, která nemá žádných námitek.

Třetím vydáním se tak nějak odpícháváme tomu nepovedenému a vyrovnáváme se průkopnické jedničce. Experimentujeme s grafikou a píšeme o trochu více odvážnější články. Osobně pak dostávám pozitivní zpětnou vazbu. Sláva, někdo nás čte! Nu zkrátka po prázdninách jsme se vybili dostatečně. A co chyby?

Žel byly! A dlouho to netrvalo. Záhy po trojce je v tiskárně čtverka. Tady jsme se opustili od příspěvkové pomoci z venku a píšeme téměř sami. Slavíme první obálku na křídovém papíru. Máme rekord v tom, že rozdíl mezi vydáním posledního a nového je skoro měsíční. Tím se utužujeme, že je možné exponovat časopis jedenkrát do dvou měsíců.

Pochopení přináší odpuštění; odpuštění je úleva

My však takto neuvažujeme. Chceme zachovat čtvrtletnost. Dalo by se říct, že co zpravodaj, to novinka. Ať už je to určitá grafická „vychytávka“ nebo odvážnější či investikativnější text. Vymýšlíme a hodláme vymýšlet soutěže (přestože se jich téměř nikdo nezúčastňuje). Chtěli bychom více spolupracovat s občany, kteří by se mohli zapojit. Zpětná vazba je věci vítanou. V kurzu je změna názvu. Přece jen Šumický zpravodaj není nijak zvlášť zajímavý titul.

Jsme jen amatéři - nemáme jen zpravodaj; pracujeme s chutí a radostí. Myslím si, že je za námi hodný kus práce a energie do ní vložené. Před námi je nejasná budoucnost. Existence je prchavá. Všechno pomíjivý je a netrvá věčně, zpívá se v jedné písničce. Mějte, prosím za celou redakci, k nám důvěru a zkuste přijat fakt, že jsme tady, že to neděláme jen pro sebe a vlastní ega, ale pro Vás všechny.

A bylo jaro. Všecko, všecko kvetlo, a ty včely tolik bzučely, a ta tráva byla taková veliká, a ta rosa jako granáty, a ti ptáčci tolik zpívali, a ti cvrčci - ale ti se něco nacvrčeli!

aktuální informace z dění v obci naj

Jednoho slunečného dne...

Adresa redakce:

Šumický zpravodaj
Obecní úřad Šumice
Šumice 400
687 31

Email na redakci:

zpravodaj@sumice.cz

Redaktoři:

Vilém Jurek
vilem.jurek@sumice.cz

Pavel Horalík

pavel.horalik@sumice.cz

Lubomír Borýsek

lubomir.borysek@sumice.cz

Gabriela Končítiková

gabriela.koncitikova@sumice.cz

Sazba a grafická úprava:

Lubomír Borýsek

Vydavatel:

Obecní úřad Šumice

Tisk:

Cicero plus spol. s r.o.
Uherský Brod

Online zpravodaj:

<http://www.sumice.cz>

Počet výtisků:

500ks

[Bára]: Tak jsem slyšela, pane, že zas vyšel nový zpravodaj!

[David]: Máte pravdu, krásná, dokonce už kulaté číslo.

[Bára]: Počkejte, nebude to už rok, co to začali...?

[David]: Jo!? A kdo že začal? Dodnes tápu.

[Bára]: No, přece ti mladí.

[David]: Kteří mladí? Kdo to je? Neznám? Či sú?

[Bára]: Osobně nepoznám! Od vidění snad ano. Myslím si, že jsou dobří.

[David]: A to já zas ne, takoví mladí. Nevíte, co chystají pro tentokrát?

[Bára]: Mohli bychom jim napsat a zeptat se, co pro nás zas chystají zajímavého. Máte dopisní papír, pero a obálku?

[David]: Proč?

[Bára]: Abychom mohli napsat dopis.

[David]: Vždyť můžeme napsat e-mail, je uvedený v tiráži.

[Bára]: Co je to, prosím Vás, ten ímejl? Kdo je v ráži?

[David]: E-mail je elektronická pošta. Posíláte poštu pomocí Internetu.

[Bára]: Stop, je toho na mě moc! Nu, dobrá. Fernetová pošta. A kdo je teda té v té ráži?

[David]: Tiráž! -seznam lidí, kteří se podíleli na určitém tiskopise. V našem případě na zpravodaji.

[Bára]: Seznam, seznam. Vždyť to dělají čtyři lidé. A sami.

[David]: Sami!

[Bára]: Sami, sami, samé chyby. Jako v tom minulém. Proč si to nenechají zkontrolovat?

[David]: Vidíte, to bychom mohli také připsat do toho e-mailu.

[Bára]: Co je to ímejl?

[David]: Prosím Vás...

Toho dne u Davidů doma

[Veronica]: Nezapomeň poslat v mailu pro zpravodaj fotku s našim stromem. Tolikrát o tom psali.

[David]: Úplně bych zapomněl!

[Veronica]: Celý ty. Co kdyby byl takový každý. To by těch fotek, chudáčci, neměli moc.

[David]: Pravda, pravda. Hotovo, vše vyřízeno.

Další den

[David]: Dobrý den!

[Bára]: Jéjé, dobrý den, tak co z nákupu, z nákupu? Vidím chleba.

[David]: To je salám. Ráno mi došla reakce z redakce.

[Bára]: Počkat, počkat, vždyť jste to poslal včera a to už došlo dnes přišlo? To je ale naše pošta rychlá! Velký salám!

[David]: Kde pak, poštovní panáček, vážená! Elektronická pošta! Včera večer poštou ranní.

[Bára]: Ale jděte! A co psali?

[David]: Články mají být o hodně o přírodě, prý nějaké reportáže. Ten Jurek, známý sičák, zas blázní se stromy a má něco o tom, co se děje kolem Ovčírky. Taky psali, že se dočteme o tom Slívovi z Ameriky a jeho otci. Máme se prý taky těšit na právní poradnu, drobnohled a kopec legrace.

[Bára]: Na ty hrubky jste se zeptal?

[David]: Psali, že se snaží, ale vždycky jim to nějak vyklouzne. To nechápu.

[Bára]: Já taky, pane! Dobrý den,

Jaruško! Z nákupu?

[Jaruška]: Ahoj, Baruško!

(fiktivní rozhovor mezi dvěma až čtyřmi fiktivními lidmi fiktivního věku a znalostí)

dejte na **www.sumice.cz**

Je knihovna kulturním centrem v Šumicích?

Vilém Jurek (edit: Jiří Bříza)

Kde je místní knihovna v Šumicích ví víc příznivců internetu než čtenářů knih. Je to jasný trend, který má své příznivce i odpůrce. O tom i o dalších problémech kultury v Šumicích jsem si přišel popovídat s knihovnicí a tvůrcem současné podoby knihovny Renátou Slívovou.

V knihovně Renáta Slívová působí od roku 1994. Když ji přebírala, měla čtyři tisíce svazků, dnes je to asi osm tisíc. A to se fond za třináctiletou éru podstatně omladil. Dřív objížděla knižní veletrhy. Dnes už díky stálému pracovnímu poměru nemá tolik času.

Znalost vkusu svých čtenářů ji pomáhá ve výběru, i když přiznává, že se snaží o určitou nadčasovost zájmu o každou knihu. Proto je také zajímavá otázka, jaká je její oblíbená kniha? Na to odpověděla: „Jana Klusáková (redaktorka Českého rozhlasu – pozn. aut.) se ptává: ‘Co máte teď právě na nočním stolku?’“ Nyní tedy čte a doporučuje George Iwinga: Dokud tě nenajdu a těší se na Nesnesitelnou lehkost bytí od Kundery.

Na podzim roku 2005 se knihovna přestěhovala do nových prostorů a podle slov vedoucí, jednoznačně vyhovuje více než ta minulá. Během dvou let se vyměnily původní regály a pořídily se počítače. Pocházejí z grantu Evropské unie, získaného přes Zlínský kraj. „Tyto počítače se dostatečně nevyužívají. Příslušenství je značně předimenzované a nepříliš nevyužité. Pokud už někdo u počítačů sedí, jsou to děti, které chatují nebo hrají hry,“ uvedla. Přitom v rámci programu může kdokoliv zdarma využít Internet či jinak pracovat na počítači. Je to velká šance pro všechny, kteří nemají běžně příležitost pracovat na kvalitních počítačích. Strávená doba u počítače je dle domluvy. Nemůže se stát, že by se na počítač čekalo. „Internet je rychlý – jeden z nejrychlejších, který jsem kdy viděla.“ Jednou ze součástí výbavy jsou i tři laserové tiskárny, na niž může kdokoliv tisknout.

„Rozvoj i provoz knihovny je finančně náročný“, konstatuje vedoucí. Nejen kraj nebo zřizovatel knihovny – Knihovna B.B.Buchlovana v Uherském Hradišti jsou naši mecenáši. Velkým, snad i největším „pomocníkem“ je také obecní úřad, který vychází vstříc a nadstandardně i co se týče nákupu knih. „Je smutným faktem, že tu jsou vynaloženy náklady, které neodpovídají návštěvnosti. Knihovna není dostatečně využívána občany,“ shledává knihovnice a dodává: „nevím, čím to je. Nejspíš nezájem a lenost lidí. Lidé málo čtou.“ Je to dokonce generační problém. Nejčastějšími návštěvníky knihovny jsou dnes víceméně děti a starší lidé. Střední generace nechodí téměř vůbec. V průběhu pěti šesti let se návštěvnost snížila až o padesát procent. Ze svých mladých let si coby žák základní školy pamatují, že v pátek ve tři hodiny stály před knihovnou doslova hloučky lidí. „Dříve chodilo třeba šedesát lidí, dnes chodí dvacet,“ vypráví.

Jednou z neméně důležitých aktivit knihovny, resp. Renáty Slívové, byly kromě půjčování knih rovněž přednášky a zájezdy do divadla. A opět byl postupně zaznamenáván nezájem lidí, až byla i tato aktivita ukončena. „Možná i podstatné zvýšení cen divadel bylo důsledkem zániku akcí, nebo lákavé pohodlí u televize převládlo i zde“ dodává.

Z mimo půjčovných aktivit se zachovala spolupráce s místními školami (MŠ, ZŠ). „Učitelé jsou v tomto ochotní,“ chválí.

Leckdo by si mohl myslet, že jedním z problémů návštěvnosti je změna otevírací doby z pátku na čtvrtek. Knihovnice Renáta Slívová komentuje:

„Nemyslím si, že je hlavním důvodem změna otevírací doby. Změna je z pracovních důvodů.“ V minulosti byla půjčovná doba dvakrát za týden. Jenže doba byla kratší – dvouhodinová. Jiná otevírací doba ve více dnech by podle naší diskuze návštěvnost asi nezvýšila. Je také možné, že jedním z problémů nízké návštěvnosti může být nevědomost, že je otevřeno pouze ve čtvrtek. „Pokles nebyl výrazný. Odpadli tři čtyři, co v pátek nemohou,“ konstatuje k tomu.

Dříve jsem taky místní knihovnu navštěvoval a přestal jsem, protože jsem začal chodit na střední školu a měl blíž tu hradištskou. To mi ostatně potvrdila i knihovnice: „Přestupem na střední, posléze na vysoké školy, přestává mládež chodit.“ Avšak kdo chce, většinou přijde. Když to nevyjde jeden týden, vyjde to druhý. Pokud někdo nemá díky otevírací době možnost vrátit vypůjčenou knížku, může využít osobní domluvy anebo zanést knihu na obecní úřad. Lze si také domluvit individuální výpůjční dobu. Avšak pouze v opodstatněných případech. Padlo též téma otevírací doby o letních prázdninách, kdy byla knihovna zavřena. „Jsem na to sama a znám jiné a větší, profesionální knihovny, kde mají upravenou otevírací dobu o prázdninách,“ pokračuje. „Musela jsem to takto řešit. Upozorňovala jsem na to dopředu. Nebylo to překvapení, měla jsem už třetí rok o prázdninách zavřeno.“

O problémech současné knihovny by se dalo hovořit dlouho. Knihovna je zařízena pro potřeby lidí, kteří do ní chodí. Je jistým centrem kultury a zábavy obyvatel Šumic. Vysokoškolák nebo středoškolák zde nenajde nic od-

borného nebo speciálně zaměřeného. „Podle těchto kritérií také nákup knížek posuzuji,“ doznává. Knihy se na přání jednotlivců nekupují: „Pokud se víc lidí na jednu knížku ptá, zapíšu si ji a když nakupuji, беру to do úvahy.“

Co mi bylo kladeno na srdce je vyjádřit dík: „Jsem docela ráda za dary. Spoustu časopisů jsem získala na základě darů. Děkuji i za kvalitní knížky, které lidi nosí.“

Práce knihovníka není jen odse-
dět si dvě hodiny. Je to také další práce s administrativou, se zaevidováním, obalením knížek atp. „Do knihovny se kupují nové knížky a nikdo si je kupříkladu rok se nepůjčí. Člověk musí kupovat nadčasově. Nesmí kupovat 'blbiny'. Módní vlny, televizní seriály a knihy o různých hvězdičkách nekupují, protože za rok si takovou knihu nepůjčí nikdo.“ Nutná je samozřejmě obnova těch kvalitních a často půjčovaných knížek.

Probrali jsme mnohé problémy. Možná se některé zdají nepodstatné nebo malicherné, ale ztrpčují život těm obětavým, kteří stále ještě něco dělají pro druhé. Je nutné uznat, že po dokončené přestavbě knihovny máme dnes v Šumicích moderní knihovnu se vším co k tomu patří. Kromě toho podstatného – dostatku čtenářů. Dnes je doba televize, DVD a jiné pohodlné zábavy. Jenže uvažme, jak dlouho je tu televize a jak dlouho kniha. Sama Renáta Slívová uvádí: „Internet je skvělý, ale nenahradí kontakt s knížkou,“ a pokračuje: „při hledání v encyklopediích musí člověk více přemýšlet a rozvíjet se, používat hlavu, než jen cvakat a využívat cizí myšlenky.“ Osobně jsem vychován k lásce ke knize. Neberu ji jako něco zbytečného. Inteligentní člověk si vždy knihu nalezne a ona jeho. „Humorné je, když občas přijde maminka a píše referát (spíše plagiát) svému dítěti. Nechápu, jak mohou učitelé povolovat referáty vyjeté přímo z počítače. Když už, ať si to vyjede, ale nakonec to řekne vlastními slovy,“ takto uvedla knihovnice na závěr svůj postřeh z praxe.

Sportu zdar, fotbalu zvláště!

Tímto pozdravem, nás na každém domácím fotbalovém utkání již několik let vítá pan Žampach, šumický sportovní komentátor a fotbalový kronikář, který 3. března oslavil své osmdesáté narozeniny. Za všechny členy TJ Sokol Šumice, sportovní fanoušky a občany Šumic přejeme vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a životního optimismu do dalších let života.

8. a 9. dubna odpoledne bude v místním muzeu od čtrnácti do devatenácti bezesporu živo. Proč? Bude se tu totiž konat ukázka vyšívání tradičních rukávců a veškerých dírkových výrobků. Také můžete vidět představení háčkových prací či velikonočních kraslic. To vše bude prezentovat paní Kúdelová ze Záhorovic. V rámci výstavy se budou též zdobit velikonoční perníčky. Proto neváhejte a přijďte se podívat na zajímavou ukázkou, kde si můžete koupit něco hezkého. A když vám to na Velikonoční neděli nevyjde, můžete do muzea dojít jindy. Avšak pamatujte 22. dubna je konec!

Velikonoce

František Foltýn

Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je „vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších,“...

...píše Svatý Pavel ve svém prvním listu křesťanům do Korintu. V dalších větách dosvědčuje skutečnost, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých.

Z jeho slov můžeme vyčíst důležitost této pravdy víry pro život křesťana. Velikonoce jsou nejstaršími a nejdůležitějšími křesťanskými svátky. V průběhu druhého století se

s Bohem. To ovšem závisí i na naší odpovědi, kterou dáváme způsobem svého života. Velikonoce jsou pro nás velkým příslibem pro budoucnost.

Velikonoční dobou prostupuje i bohatá symbolika: vzkříšený Kristus, bývá symbolizován beránkem, držící bílou vlaječku s červeným křížem, velikonoční svíce je ozdobena prvním a posledním písmenem řecké abecedy – alfa a omega – jenž vyjadřují, že Kristus je „první a poslední, počátek a

počala výrazněji prosazovat slavnost utrpení a vzkříšení, a to v době, o níž se soudilo, že je skutečným výročním světodějných událostí v Jeruzalémě. Původně celý církevní rok probíhal ve stejnoměrném rytmu jednotlivých týdnů, v nichž se především eucharistikou slavností (mši svatou) vracela památka smrti a vzkříšení Páně.

Ústředními tématy Velikonoc jsou smrt a vzkříšení. Ježíš prošel ke slávě vzkříšení skrze utrpení a smrt. Ani pro nás není životní utrpení, kterým procházíme, a smrt něčím, co by nám zabránilo v dosažení věčného štěstí, pokud následujeme příklad Ježíšova života. On zemřel za všechny, vzal na sebe hříchy každého z nás, abychom mohli vstoupit do krásy života

konec.“ Symbolem Velikonoc je neodmyslitelně vejce, jako z vejce vychází živé kuře, tak vyšel vzkříšený, živý Ježíš Kristus z hrobu.

Liturgie ve svatém týdnu je zvláště slavnostní a bohatá. Vrcholem je nejslavnostnější bohoslužba celého roku na Bílou sobotu, o veliké noci zmrtvýchvstání, která dala jméno celému období v roce. V Šumicích začíná vigilie Slavností Zmrtvýchvstání Páně ve 21. hodin (7.4). Všechny spoluobčany zvou k účasti.

Radostné a požehnané prožití svátků velikonočních, světlo velikonoční naděje, kterou přináší Kristus zmrtvýchvstalý, přeje

Opravdu dobrá zpráva

Vilém Jurek

CZ0723430 - je kód další Evropské významné lokality soustavy Natura 2000, navržené na území obce Šumice. Lokalita dostala termín čili název Údolí Bánovského potoka. Nalezneme ho na trojmezí katastrů Šumic, Brodu a Bánova, resp. v blízkosti lesíku známého též jako Hradčovce a v jeho blízkosti. Rozloha území je 21,6 ha. Důvodem vyhlášení je výskyt populace žáby kuňky žlutobřiché (*Bombina variegata*) a příkladné stanoviště motýla bourovce trnkového (*Erio-gastecatax*) ve staré agrokulturní krajině.

Společně s lokalitou Ovčírka (viz. ŠZ 01/06) je údolí plánováno pro ochranu jako maloplošné zvláště chráněné území čili přírodní památka. Více informací včetně přesné polohy hledejte na internetových stránkách www.ochranaprirody.cz.

Přátelé, jak je krásné být součástí!

Včelaři, med a včely

Jaroslav Omelka

Včelaři v naší obci hodnotili koncem února na své výroční členské schůzi svoji činnost za rok 2006. Vyhodnocení bylo velmi dobré, což potvrdil i zástupce Okresního výboru Českého svazu včelařů. V čele základní organizace (ZO) bude nadále ve funkci předsedy Dušan Milička, jednatelem je Jaroslav Omelka, pokladníkem Pavla Kandrnálová, hospodářem Jiří Juřeník. Koncem roku 2006 měla ZO 33 členů, kteří chovají celkem 213 včelstev. Včelaři vyprodukovali celkem 3363 kg medu a 181 kg vosku. Nejstarším včelařem je Alois Tomek (86), nejmladší je Kristýna Manová (17), průměrný věk včelařů je 58,5 roku.

Skutečnost, že naši včelaři patří mezi nejlepší v okrese neznamena, že nemají

starosti a problémy, které musí řešit. Jen pro informaci uvádíme, že hlavním cílem každého včelaře je, aby choval silná a zdravá včelstva, která by zabezpečila tolik potřebné opylení stromů, keřů a květin. To je pro každého včelaře úkol číslo jedna, pak teprve přijde na řadu snůška medu. Již několik let nepěstuje na našem katastru Zemaspol nektarotvorné rostliny (řepka, slunečnice, léčivé byliny apod.) ve větším množství. Tím celková sklizeň medu klesá. V minulém roce přineslo každé včelstvo v průměru 16 kg medu. Druhým velkým problémem je důsledné léčení včelstev a včasná preventivní opatření proti nejhorší nemoci včelstev všech dob - moru včelího plodu, na který není u nás, ani nikde ve

světě žádný lék. Jediným opatřením jak tuto nemoc likvidovat je spálení všech včelstev, úlů a včelařských potřeb včetně. A konečně třetí problém je zvyšování potřebné osvěty o využívání včelích produktů – hlavně medu pro zdraví člověka. O to se budou šumičtí včelaři snažit i na internetových stránkách Šumického zpravodaje. Stačí jen uvést, že zatím, co v České republice je spotřeba medu na osobu 0,5 kg, v Německu a dalších státech EU je to 1,5kg. Mnoho českých konzumentů dává přednost nákupu medu v různých hypermarketech za nižší cenu a neví ani o tom, že z 10 kontrolovaných medů Českou obchodní inspekci byly u devíti vzorků zjištěny různé kvalitativní závady. Nakupujte proto přímo u včelařů!

Hasičská polnice

Petr Vaculín

O pět využíváme příležitosti připomenout se ve Šumickém zpravodaji. Chtěli bychom informovat o činnosti sboru dobrovolných hasičů Šumice v nedaleké době.

V závěru roku 2006 se konala valná hromada, kde jsme zhodnotili naši činnost za uplynulý rok. Ve zprávě se projevila vesměs kladná hodnocení. Museli jsem se ale zabývat i určitými problémy, jenž svým způsobem zasáhly do činnosti našeho sboru.

Plesová sezóna začala

Od Nového jsme se pustili organizování hasičského plesu. Naši snahou bylo, aby se vám - návštěvníkům plesu - ples líbil a byli jste spokojeni s jeho úrovní. Bezesporu zpestřením programu bylo vystoupení ukázek společenských tanců, které jisto jistě nadchlo. Po zábavě jsme mohli s radostí konstatovat, že podle vašich vyjádření byla úroveň velmi dobrá. Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem sponzorům a našim příznivcům za finanční příspěvky a dary do tomboly.

V pátek 3. února se v naší klubovně konala valná hromada hasičů 14. okrsku (Záhorovice, Nezdenice, Rudice a Šumice). Jsme hrdi na to, že náš okrsek v rámci

okresu patří mezi ty nejlepší. Je důležité se věnovat mladé generaci. Proto máme radost z výsledků, kterých naši mladí hasiči dosahují.

Masopust pod patronací hasičů

Dosud poslední akcí bylo uspořádání tradičního masopustu. Přípravy jsme zahájili téměř hned po skončení plesu. Naším přáním bylo, aby se i tato akce vydařila, jak pro občany tak i pro účastníky masopustního průvodu. Počasí přálo, šumičtí muzikanti byli jako obvykle výborní a zabíjačkové produkty byly prostě skvělé. Nejen to značilo, že se akce zdařila a povedla na jedničku. Potěšila nás přízeň šumických občanů a zejména žen, které se průvodu zúčastnily. Letos se sešlo 42 maškar. Přiznání hodný je fakt, že masky byly krásné a nápadité. Tentokrát jsme prvně řešili otázku/problém maskování, protože „dvorní“ maskér pan Hasoň se nemohl zúčastnit kvůli zdravotním problémům. Mimo jiné i tak je naší milou povinností mu projevit dík za dlouholetou práci pro masopust. Další vděk patří novým maskérkám, které pomohly paní Marii Hřibové, její dceři a paní Jitce Urbánkové. Děkujeme a máme

za to, že jsou to budoucí nástupkyně pana Stanislava Hasoňe.

K podotknutí je další věc týkající se fašanku. Byla to zabíjačka. Tato akce byla náročná. Na jejím hladkém průběhu se podílela parta hasičů: Chmelina, Věrný, Jahoda, Pindák a Juřík. Zabíjačka trvala dva dny a hlavní důkaz je ten, že produkty z ní byly rozprodány za necelou hodinu. Děkujeme za váš velký zájem a omlouváme se, že se na některé zájemce již nedostalo. Naši snahou bylo vás všechny bohatě a dostatečně pohostit tak, aby jste byli všichni spokojeni. Vděční jsme celému kolektivu pod vedením Stanislava Hřiba a Stanislava Šidla a bezesporu i našim manželkám, které nám společně pomáhaly. Při tom všem jsme mysleli na zdravotní stav našeho velitele, který se přes veškerou snahu nemohl zúčastnit.

Stále se i zajímavá událost. Představte si, že masopust skončil v sobotu a v neděli ráno jedna z masek doručila do společné pokladny vybrané peníze. To svědčí o charakteru a poctivosti této masky. Nejen jí, ale i vám všem za přízeň pro náš hasičský dobrovolný sbor, děkujeme!

Do očí mlátící

Vilém Jurek

Nedávno jsem se vracel z procházky. No krásně jsem se měl. Když jsem přicházel k civilizaci, něčeho jsem si všiml. Zmola a od její paty až k vrcholu něco (ne)popsatelného. Vyvážka asi tak jedné vlečky cihel pálených a jedné vlečky cihel nepálených alias vepřovic. K tomu mé oblíbené kachličky, igelitové zboží různých tvarů, velikostí a barev, množství plechů rovnající se ploše střechy menší tělocvičny. Prázdný obal od šlehačky ve spreji, navršené vrstvy listí, klacků a shnilé řepy a ještě cosi oranžového.

Jsem trapný? Jsem! Kde to je? Ve Žlebě! Všichni ví, kde se to nachází. Nevěříte? Běžte se kochat na imitaci Dháky (okres Bangladěš). Asi nejlíp

to budou vědět ti, kteří to tam vyvezli a poradí těm, kteří neví, kde se taková super skládka nalézá. Pakliže jsem vkladatele urazil, omlouvám se. Já si totiž kompost fakt představoval kapánek jinak. Myslím, že můj recept je lepší. Proto se s vámi v případě křivdy podělím o pár postřehů. Určitě bych jako základní surovinu volil pouze rostlinný materiál prokládaný zeminou. Tudíž ty kotovice bych bral. Avšak dráty, spreje a kachličky, ne ne. Kompost je takové malé bohatství, proto bych ho tak veřejně netvořil. Co kdyby ho někdo chtěl ukrást? Problém je tak v jedné věci. Ne každému se takový dráto-kachličko-sprejový hnůj uprostřed obce může líbit. Mě teda ne. V tomhle vidím největší chybu.

Tak trošku do duše

Anonymus 2007

Všímám si toho trochu více od té doby, co mi rozum oznámil: jsem tu, hochu! Díky Šumickému zpravodaji se mohu podělit o fenomén, který mě nedávno hryzl. Kousnul tak, že jsem se spojil se známými lidmi ze zpravodaje a požádal je o publikování, za což jim netradičně v úvodu děkuji.

Myslím si že základem – tím možná nejzákladnějším – slušného chování, je pozdrav. My slušní zdravíme příbuzné, sousedy, spolupracovníky, spolužáky, bývalé spolupracovníky, bývalé spolužáky, bývalé lásky, lidi, které třeba neznáme jménem, ale potkáváme je denně na ulici.

My slušní to máme ještě rozděleno tak, že mladší zdraví staršího jako první, muž projevuje úctu ženě jako první anebo společensky níže postavený člověk pozdraví první člověka výše společensky postaveného. Tak to chodí u nás, ve světě, i když jak přesně to třeba funguje v arabských zemích, to nevím, jednoduše: kdekoli v slušné a civilizované společnosti. Někdy však mám pocit, že se setkávám s jedinci rodu 'notorických nezdravičů'. Jsou to třeba vaši bývalí spolupracovníci či spolužáci. Je omluvitelné, když

si někdo nevšimne vaší poklony. Polointeligentní. Neomluvitelné, když si dotyčný nevšimá pozdravení nějak podezřele často. Primitivní. To pak sám nevíte, jak na tom jste. I politici, přestože bývají velcí rivalové, když se potkají, se pozdraví. Mám pořekadlo: 'tříkrát a dost'. Na počtvrté nemá doopravdy cenu sprostáka zdravít. Mrzí mě mrzí, když musím plýtvat neopětovanými pozdravy. A zvláště pak mě může nahněvat, když na přání hezkého dne neodpoví člověk, s nímž jste třeba prožili hezký kus života. Takových nepříjemností, mnohdy za srdce rvoucích, jsou desítky, stovky, tisíce, milióny! Ano, jsou případy, kdy někdo provedl něco dost ošklivého. Jsou na pováženou a mají úzce subjektivní vyústění. Připadají mi až nehorázně hloupé a trapné výsledky žabomyších válek, končené děláním, že dotyčného nevidím, nedej bože, že na něho civím, jak 'šumické tela na nové

vrata'. Stává se, že někdo neví, jak oslovit. V tomto případě je nejlepší volit: 'dobrý den'. A když oslovený neodpoví, jděte dál. Pokud neodpoví napotřetí – vážně, vykašlete se na něho, nestojí vám za to. Pozdrav je úcta bližního svého. Zamyslete se nad sebou a zkuste říct: dobrý den nebo ahoj tomu, koho jste doposud tvrdošijně ignorovali. Třeba se staré nevraživosti promění v přátelství anebo přátelství vzniknou nová. Vždyť za slovo – odpověď nemusíte platit nic. Žijeme ve přeci svobodné zemi.

Genius loci: Cornus mas

Vilém
Jurek

Genius loci – duch místa. Co je pro mě? V Šumicích pro mě třeba dřín! Vždyť se po jeho plodech -dřínkách- říká/valo Šumicím dřínkový kraj, Šumičanům Dřínkaři, hody se jmenují Dřínkové a větvička s dřínkami je vyobrazena ve znaku naší obce. Zkrátka si musíme přiznat, však to taky víme, že jsme tak nějak spjatí s touto dřevinou.

Dřín obecný (jarní), latinsky *Cornus mas*, musel každý určitě nejen při procházce přírodou vidět. Třeba jste nevěděli, že je to právě ta dřevina, tak typická a významná pro naši obec.

Nuda

Jak přesně vypadá? Dřín je ve většině případů keř nebo malý strom. Listy jsou nápadně vejčité, zašpičatělé, bez pilovitého okraje. Výrazné jsou obloukovité žilky. Kdo zná například svídu krvavou, která je dnes o něco hojnější, jsou její listy dřínu podobné (dřín a 'Swida' jsou i stejné čeledi: dřínovité). Na podzim se listy dřínu barví nápadně do červena. Naopak na jaře zase dekorují výrazné žluté květy na stopce, tzv. okolíky, jež raší už v brzkém jaru. V zimním stavu jsou na konci větví charakteristické kulovité květní pupeny (listové pupeny jsou pak úzké a zašpičatělé). Co je však pro dřín nejtypičtější, to jsou plody – dřínky. Plody jsou červené peckovice (bobule) protáhlého tvaru. Zrají na přelomu srpna a září. Proto jsou šumické hody v tuto dobu a jmenují se Dřínkové hody.

Dřín má rád teplo a snáší, ba i vyžaduje raději silně vysychavá stanoviště. V ČR je keř zástupcem nížin a teplých pahorkatin. Roste na okrajích lesů, v prosvětlených lesích, stráních a skalách. Vystupuje do nadmořských výšek kolem 500 m n.m.

43,78 – 76,75 mg/100g

Z plodů se vyrábí marmeláda, šťáva a samozřejmě velmi cenná 'dřínkovice'. Bobule mají bohatý obsah vitamínu C (43,78 – 76,75 mg/100g). K těmto účelům byly v minulosti udržovány na Šumicku vysokokmenné sady s velkoplodou sortou 'Macrocarpa'. Dřín je významný nejen plodem. Pěstován dřín byl i je také pro okrasné účely. Dřevo dřínu je roztroušeně pórovité, velmi tvrdé, pevné a jemné, vhodné třeba pro řezbářství. Keř je významná krajová a folklórní dřevina, uvedena v seznamu zákonem chráněných rostlin ČR. Bohužel v dnešní době je neprávem opomíjenou dřevinou z hlediska obnovy v krajině.

Žluté vodopády nejsou jen zlatice

A genius loci: *Cornus mas* „vládne“ a může vládnout ještě v krajině Šumic, jako kdysi. Je třeba, a bylo by krásné, obnovovat a zachovat tuto původní dřevinu. V době, kdy vznikl tento článek, jsem pečlivě sledoval žluté vodopády. Musím říct, že v okolní přírodě Šumic, a dokonce i v některých zahradách se objevuje. V krajině je dřínu žel stále málo. Od doby hojnosti se z reálné dřeviny dnes stala spíše imaginární dřevina. Avšak budme za cokoliv rádi. Dodnes se dřín uchoval alespoň v pamětech a v povědomí lidí, i to je fajn.

Rozhovor s panem Františkem Slívou

Pavel
Horalík

Naskytla se nám možnost pohovořit si s šumickým rodákem Františkem Slívou. Jeho otec Leopold byl legionářem v Rusku a později poslanec tehdejšího parlamentu. Neváhali jsme a využili jeho každoroční návštěvu Šumic z dalekých USA.

Jaké bylo vaše dětství tady v Šumicích?

Bylo nás 7 dětí. Tatínek byl pro to, abychom měli dobré vzdělání. Vypravoval mi, jak je tenkrát učil při svíčke farář Vrbík. Když jsme vyrůstali, otec se snažil, abychom všichni chodili do školy. Obecnou školu jsme absolvovali v Šumicích. Později jsem šel na reálku do Brodu, bratr na Hospodářskou školu do Přerova a sestry navštěvovaly školy v Čechách. Na žádnou školu však nebyly přijaty Anežka a Fanka. Komunisté po nich chtěli, aby se vyjádřily proti našemu otci. Ony odmítly a ze školy je vyhodili. To už jsem byl pryč. Údajně je naložili na vůz a zavezli za dědinu. Měly potíže se ubytováním. Nakonec se jich lidé ujali. Bydlely v jednom pokoji u Synčáků.

Kam směřovaly vaše kroky po ukončení reálky?

V roce 1945 jsem odešel do Prahy studovat práva. Stal jsem se členem Mezinárodního svazu studentstva, což byla protikomunistická organizace. Když nám jednou ministr Zdeněk Nejedlý vykládal, jak máme být vděční Sovětskému svazu a socialismu, přihlásil jsem se ke slovu a řekl mu: „Pane ministře, za žádný socialismus jsme nebojovali a my, co jsme bojovali v podsvětí, jsme bojovali za svobodnou Československou republiku a jestli se vám to líbí nebo ne, budeme pokračovat!“. V sálu se tehdy ozvalo hurá. V 48 roce mě však vyhodili. Bylo to kvůli tomu, že na mě ze Šumic podávali udání. Zastavili mi zkoušky a já musel z univerzity odejít. Dnes se dostávám do archivů a vím přesně, kdo tady co dělal. Takové to bohužel bylo.

Byla to Tonička Klajnerová a Milada Horáková.

Kolik vám bylo let, když jste emigroval?

Bylo mi asi 24 let. Nejhorší ale bylo rozloučit se s rodinou. Říkal jsem si, nějak bylo, nějak bude. Dokud jsem měl zdravé ruce a zdravý rozum, tak mi bylo jedno, jestli budu kopat základy nebo sekat led na severní točně. Šlo jen udělat rozhodnutí, buď viset na trnce nebo být zakopaný v zemi. V takové situaci bylo rozhodnutí snadné.

Kam jste šel?

Než jsem odešel do Německa, skrýval jsem se v Praze. Schovával jsem se u dvou tehdejších poslankyň a jednoho poslance. Byla to Tonička Klajnerová a Milada Horáková. Třetí byl poslanec Šulc, tuším, byl někde z Ostravska.

Po opuštění republiky jste odešel do Německa. Jak to vše probíhalo?

Do Německa jsem přešel u Weidenu. Společně se mnou přešli i dva mí kolegové ze studií. Po přechodu jsme byli předáni Američanům, kteří nás vyslyšeli. Mysleli, že jsem otec (Leopold Slíva – pozn. edit.) a umístili mě do speciálního místa pro prominenty. Asi po třech týdnech mě to přestalo bavit a chtěl jsem za svými kamarády. Omyl se vyjasnil. Dostal jsem se následně do Norimberku. Začali jsme organizovat studenty, kteří přešli a chtěli též dokončit studia. Kontaktovali jsme univerzity po celém světě. Jenomže jsme neměli žádné peníze. Byl jsem ve styku s generálním ředitelem firmy Baťa, bývalým ministrem Čiperou. Napsal jsem mu do Paříže a požádal

ho, zda by nám nemohl pomoci. Nějaké peníze nám tedy poslal a my začali. Rozhodli jsme, že uděláme tiskovou konferenci na pařížské Sorbonně, abychom vzbudili mezinárodní povědomí. Spojil jsem ex-poslancem Ševčíkem a ex-ministrem Rybkou. Udělali jsme konferenci, která dopadla výborně. Poté jsem požádal o nostrifikaci.

Dostudoval jste?

Ne, nedostudoval. Mezitím tatínek přišel do Německa. Poměry byly v Evropě nestálé a on trval na tom, abych odjel z Francie pryč. Pomohl mi získat vízum do Kanady, kde jsem konečně dostudoval. Avšak ne práva, vystudoval jsem obchod, podnikové účetnictví a management. V Kanadě jsem zůstal a oženil se. Tatínek do Kanady nedojel. Když se začala tvořit nová Rada Československa, americká vláda sebrala prominentní osoby - ministry, poslance, vyslance- a převezla je v roce 1949 do USA.

Naše děti jsou narozeny v Kanadě, ale žijeme ve Spojených státech.

Bydlíte nyní v Kanadě či v USA?

Jsmo kanadští občané a nechci to měnit. Manželka přišla do Kanady, když jí byly čtyři roky. Naše děti jsou narozeny v Kanadě. Teď žijeme ve Spojených státech. Nejprve to bylo v New Yorku, potom Connecticutu, kde pracovaly dcery, a před rokem a něco jsme se přestěhovali do Jižní Karolíny.

Proč už ne Kanada?

Asi to bude znít divně. Tatínek v pozdějším věku oslepnul a potřeboval péči, kterou mu krylo americké pojištění a v Kanadě toto pojištění neplatilo.

Jak to dnes vypadá s rodem Slívů v zámoří?

Starší dcera je rozvedená a pracuje jako manažerka pro rodinu Al Fayedů. Druhá se nikdy nevdala. Je advokátka v advokátní firmě. Syn dělá experta na počítače. Vytváří systémy a k tomu ještě dělá účetnictví. Z dceřiny strany

jedna vnučka učí na univerzitě v New Yorku a druhá je v armádě. Vystudovala West Point a je kapitánkou. Ze synovi rodiny jsou dva na vysoké a další zatím studují.

Neexistovalo, že tolik lidí chodilo do hospody.

Jaký dnes vidíte rozdíl mezi USA a Českou republikou?

Je to tu vše příliš rozštěpené. Ještě bude dlouho trvat, než se to tady jaksi uklidní. Je to především vina dvou režimů, kterými si musel český národ projít. Začalo to už okupací Němcem. Ale především bych viděl komunistický režim jako hlavní zlo. Ten všem vryl něco do paměti, aniž byste si to sami uvědomovali. Nevidím tady vůli, aby se to nějak radikálně změnilo. Dokud lidé nedostanou možnost, aby byli nezávislími lidmi, nepůjde to dopředu.

Přeneseně – Šumice dnes?

Šumice se velmi rozrostly. Jsou tu spousty nových domů. Všechno není špatné, přesto je tu spousta špatného. Samozřejmě nepoznám 95% lidí. Spousta nových se přiženila či přivdala. Dřív byla vesnice kompaktní. Každý znal každého. Lidi si pomáhali, byli slušní, zdravili se a dělali se věci společně. Například se vysazovaly ovocné sady na Čupách, dělali se dožínky, hody atd. Neexistovalo, že tolik lidí chodilo do hospody.

Myslíte si, že by se v dnešní době a společnosti našli stejní lidé, kteří by dokázali na vlastní nebezpečí udělat pro naši zem takové skutky, jako např. váš otec?

Doufám, a prosím, aby byli. Ale žádného neznám. Lidé to tenkrát nedělali pro hrdinství, lidé byli tak civilně uvědomělí, že dělali to, co po nich zákon a morálka požadovali.

Leopold Slíva

Šumický rodák, legionář, starosta, poslanec, odbojář a velký vlastenec. Narodil se v Šumicích 12. listopadu 1896 v Kůtě na čp. 43. Ve svých devatenácti letech byl odveden do rakousko-uherské armády a poslán na frontu. Jako ruský zajatec pak téměř rok strávil na pracích v dolech na železnou rudu. Protože se přihlásil do československých legií, musel se po válce navrátit nejdelší možnou cestou domů. Domů se vrátil lodí přes Indii a Cejlón a Suezský průplav až v roce 1920.

Krátkou dobu předtím byla obec Šumice vyplavená řekou Olšavou. Zapojil se tedy do práce. Díky jeho aktivní činnosti se později (v roce 1927) stal starostou a následně členem okresního zastupitelstva v Uherském Brodě. Při pozemkové reformě prosadil převod lesů na obec. Upravil a rozšířil obecnou školu. Prosadil stavbu nové měšťanské školy, za jejíž výstavbu se zaručil svým osobním majetkem. Aby se zabránilo dalším záplavám obce, nechal zregulovat Olšavu, která se do té doby kroutila celou obcí. Začátkem třicátých let pak byla jeho zásluhou celá obec elektrifikována.

Politicky se Leopold Slíva hlásil k Republikánské (agrární) straně, za niž byl také zvolen v roce 1935 do Parlamentu ČSR. Jako poslanec se stal členem dvou výborů – zemědělského a branného. Jako hospodářič rolník usiloval o hospodářský rozvoj zemědělců cestou svépomoci výrobní, tržní a finanční. Stal se jedním z iniciátorů a organizátorů koncentrace zemědělsko-potravinářského komplexu na jihovýchodní Moravě. Zasadil se také o to, aby se nové kapacity na výrobu zbraní a střeliva pro československou armádu soustředily na průmyslově málo vyvinutém moravskoslezském území, tj. v Uherském Brodě, Slavičíně, Bojkovicích, Bohuslavicích, ve Vsetíně a Dubnici.

Po březnu 1939 podnikl útěk několika desítek demobilizovaných vojáků, kteří přes jihovýchodní Moravu pokračovali na Balkán a odtud k západním spojeneckým jednotkám. Dočasný úkryt s následnou emigrací u něj našli i mnozí politikové (např. gen. Ludvík Svoboda, Bohumil Laušman, Václav Majer). Pomáhal bez váhání také komunistům, z nichž mu

jeho zásluhy po válce někteří objektivně potvrdili.

Jako předseda Československé legionářské obce, která bojovala proti Němcům a okupaci, a též jako poslanec byl v roce 1941 uvězněn a vyslýchán. Prošel si vězení v Uherském Hradišti, Brně, Pankráci, Terezíně, Drážďanách. V Berlíně byl odsouzený spolu s dalšími generály k trestu smrti. Díky tomu, že byl již tak zničený (k soudu ho nesl v plachtě z postele), Němci ušetřili jeho život a předali ho do Golnova. Když později ruská armáda postupovala, byl umístěn do Štraubingu u Března, kde ho v roce 1945 osvobodila americká armáda.

Po návratu z války se už nechtěl

žádným způsobem zapojit do politiky. Avšak vzhledem k naléhání přátel nakonec ustoupil. Zájem o něho měla Lidová strana, Národní socialisté a dokonce se o něj zajímali komunisté. Vstoupil tedy k socialistům a byl součástí zemědělského výboru. Tady spolu „bojovali“ komunističtí a nekomunističtí poslanci o zemědělský stav. Na základě jeho postoje byl pak v osmačtyřicátém roce vyloučen z parlamentu a byl na něj vydán zatykač. Skrze bývalé kontakty se skrýval a odešel za hranice.

Rozhodnutí nebylo snadné kvůli jeho rodině, nechtěl však znovu zažít koncentrační tábory a procházet soudními monstrprocesy jako jeho někteří přátelé.

V exilu byl členem Rady svobodného Československa, která usilovala o znovuoobnovení svobodné, demokratické Československé republiky. Pracoval v mnohých krajských a exilových organizacích ve Spojených státech amerických až do své smrti roku 1986. Byl zpopelněn a urna s jeho ostatky byla později uložena v rodinné hrobce v rodné obci Šumice u Uherského Brodu na Moravě.

Bud' vzdána čest jeho výjimečné osobě!

Cyklostezka nebo silnice? Jaroslav Novák

Již několik let se mluví o tom, že je potřeba vybudovat cyklostezku na trase Újezdec - Šumice - Nezdenice. Snad se konečně blíží doba, kdy se tento chvályhodný záměr dočká realizace. Každý kdo jezdí na kole vám potvrdí, že je nesrovnatelný rozdíl v kvalitě a v pohodě cestování, jedete-li po krajnici silnice nebo projíždíte-li krajinou po cyklostezce. Jízda mimo silnice je nejen příjemnější, ale i mnohem bezpečnější a navíc nekomplikuje a nezpomaluje silniční dopravu.

Velmi se však obávám, aby nebyl záměr vybudování cyklostezky jenom zástěrkou k vybudování silnice mezi Šumicí a Újezdcem. Z pohledu podpory cyklistiky budeme na tom hůř než jsme dnes. Cyklisté dál budou jezdit podél silnice a navíc přijdeme o možnost vést cyklostezku krásným, silniční dopravou nezasazeným údolím.

Uznávám potřebu vybudování silniční zkratky ve směru na Luhačovice. Bez znalosti širších souvislostí je úvaha o jejím vedení po polní cestě do Újezdce logická. Ne však v situaci, kdy je dlouhodobě plánovaná výstavba tolik potřebného obchvatu Těšova a Újezdce. Ten má vést po silnici na Šumice a mezi těšovským kravínem a Hájkem se bude stáčet doleva. Na estakádě (pozemní komunikace vedená na pilířích – pozn. edit.) překoná potoky a železnice a za Újezdcem se napojí na stávající silnici směr Luhačovice. Po vybudování tohoto obchvatu by cesta ze Šumic do Luhačovic byla jen asi o 1,5 km delší než po eventuální silnici v trase současné polní cesty a plánované cyklostezky. Po vybudování obchvatu by se tedy stala stavba silniční zkratky prakticky zcela zbytečnou. Nezničme, prosím, krásné údolí novou silnicí, která za pár let ztratí smysl. Spojme raději síly v rámci regionu k urychlenému vybudování potřebnějšího obchvatu. Pokud to myslíme s podporou cyklistiky a turistického ruchu vážně, vybudujme krásným údolím Olšavy cyklostezku a ne silnici. Pro obě tam místo není, budeme si muset vybrat.

Rozpis fotbalových zápasů						datum	domáci	hosté	začátek
datum	domáci	hosté	začátek	muži	dost	24.3	Prakšice	Šumice	15:00
25.3	Kvasice	Šumice	15:00			1.4	Šumice	Nedakonice	13:30
1.4	Šumice	Nedakonice	16:00			8.4	Šumice	Boršice	13:30
8.4	Šumice	Prakšice	16:00			15.4	Jalubí	Šumice	14:00
15.4	Újezdec - Těšov	Šumice	16:30			22.4	Šumice	Babice	14:00
22.4	Šumice	Žalkovice	16:30			29.4	Šumice	volno	14:00
29.4	Bánov	Šumice	16:30			1.5	Šumice	Ostr.Lhota	14:30
6.5	Šumice	Ořechov	16:30			6.5	Šumice	Bílovice	14:00
13.5	Boršice	Šumice	16:30			8.5	Havřice	Šumice	14:30
20.5	Šumice	Přiluky	16:30			12.5	Tupesy	Šumice	16:30
27.5	Nedachlebice	Šumice	16:30			20.5	Šumice	Topolná	14:00
3.6	Šumice	Březolupy	16:30			26.5	Bystřice p/L.	Šumice	16:30
10.6	J.Otrokovice	Šumice	16:30			3.6	Šumice	Vlčnov	14:00
17.6	Šumice	Mladcová	16:30			10.6	Březolupy	Šumice	14:00
						17.6	Šumice	Kostelany n/M.	14:00

Vraťme krajině to, co jí bylo násilím vzato

Desítky generací našich předků po staletí obdělávaly zdejší krajinu. Ta pak postupem času získala svůj charakteristický vzhled, který přetrval staletí. Charakter krajiny utvářely zejména řemenovité pruhy polí, obecní pastviny s mohutnými solitérami hrušní a dřínů, ovocné tratě s řadami ovocných stromů. Bohužel socialistická kolektivizace zemědělství krajinu velmi změnila. Stromy byly vytrhány, pastviny rozorány a pole scelená do velkých bloků orné půdy. Dnes je tak většina naší krajiny holá a pustá. Krajina tak ztratila svůj tradiční charakter a spolu s ním i kus naší historie vepsané do jejího vzhledu. Ale konec nostalgie. Je jenom na nás, bude-li naše krajina taková i v budoucnu. Žádná z popsaných změn totiž není nevratná. Pole se dají zpět rozdělit travnatými mezemi (jen jejich šířka musí být kvůli strojovému obdělávání větší než v minulosti). Dále stačí, aby obec vysázela a oplotila na části bývalých pastvin několik hrušní a dřínů a za pár let se do krajiny vrátí její další charakteristický znak. Obnova ovocných řad a sadů je ale již jen na nás – na obyvatelích obce. Snad ke každému domu v minulosti náležel nejméně jeden pozemek osázený ovocnými stromy. Nejvíce jich rostlo na Vinohradech, pod Mysliveckou chatou a Pod Končiny. Dnes jsou tam jen holé pláně. A právě zde by bylo nejvhodnější ovocné stromy zpět vysázet. Vždyť k tomu stačí tak málo. Majitel pozemku jen musí do konce září poslat na zemědělské družstvo výpověď z nájmu na vybraný pozemek. Družstvo mu jej

pak musí nejpozději k 1. 10. následujícího roku vydat do jeho užívání. Zároveň napíše na Pozemkový úřad do Uherského Hradiště žádost o zaměření jeho pozemku. Pozemkový úřad mu jej potom zcela zdarma vyměří. No a pak již nic nebrání tomu, zde ovocné stromy zpět vysázet, těšit se z toho, jak krásně rostou a za pár let již sklízet bohatou úrodu ovoce. Každý pamětník vám potvrdí, že stromy na těchto proslulých svazích bohatě a pravidelně rodily množství kvalitního ovoce. Hospodář

tak získá stabilní zdroj kvalitního ovoce, krajině se vrátí její tradiční charakter a my všichni získáme krásnou a pestrou krajinu lákající k procházkám. Je jenom na nás, vrátíme-li krajině to, co jí bylo násilím vzato. Nic tomu nebrání. Stačí jenom chtít a udělat to!

Jaroslav Novák

Takto vypadaly šumické Vinohrady v padesátých a na konci devadesátých let minulého století. A jak budou vypadat v budoucnu? To záleží jenom na nás.

datum	domáci	hosté	začátek	ž á c í			
7.4	Šumice	Prakšice	16:00		12.5	Hradčovice	Šumice 14:00
15.4	Nivnice	Šumice	14:00		19.5	Šumice	Slavkov 16:30
21.4	Šumice	Suchá Loz	16:30		27.5	Vlčnov	Šumice 10:00
29.4	Bánov	Šumice	10:00		2.6	Šumice	Ostr.Lhota 16:30
5.5	Šumice	Nezdenice	16:30		10.6	Havřice	Šumice 10:00
					16.6	Šumice	St.Hrozenkov 16:30

Týká se to všech

zpracoval Octavius Iufro, ph.d.

Novinka. Připravili jsme si pro vás novou rubriku, která se bude týkat právních nástrojů (zákony, vyhlášky atp.). Neznalost neomlouvá! Tak vám trochu pomůžeme proti neznalosti. Jako první vám předkládáme tři (zajímavé) pasáže ze Zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny:

§ 7 Ochrana dřevin

(1) Dřeviny jsou chráněny podle tohoto ustanovení před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější (§ 46 a 48) nebo ochrana podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(2) Péče o dřeviny, zejména jejich ošetřování a udržování je povinností vlastníků. Při výskytu nákazy dřevin epidemickými či jinými jejich vážnými chorobami, může orgán ochrany přírody uložit vlastníkům provedení nezbytných zásahů, včetně pokácení dřevin.

§ 8 Povolení ke kácení dřevin

(1) Ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.

(2) Povolení není třeba ke kácení dřevin z důvodů pěstebních, to je

za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, a z důvodů zdravotních nebo při výkonu oprávnění podle zvláštních předpisů.⁶⁾ Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin nebo rozsahu zvláštního oprávnění.

(3) Povolení není třeba ke kácení dřevin na pozemcích, které jsou ve vlastnictví fyzických osob, jestliže pozemky užívají a jde-li o stromy se stanovenou velikostí, popřípadě jinou charakteristikou. Tuto velikost, popřípadě jinou charakteristiku stanoví ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(4) Povolení není třeba ke kácení dřevin, je-li jejich stavem zřejmě a bezprostředně ohrožen život či zdraví nebo hrozí-li škoda značného rozsahu. Ten, kdo za těchto podmínek provede kácení, oznámí je orgánu ochrany přírody do 15 dnů od provedení kácení.

(5) Podrobnosti ochrany dřevin a podmínek povolování jejich kácení stanoví ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(pozn. aut.: v prováděcí vyhlášce MŽP č. 395/1992 Sb., § 8 jsou uvedena ustanovení k

výše zmíněnému § 8.)

§ 9 Náhradní výsadba a odvody

(1) Orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.

(2) Náhradní výsadbu podle odstavce 1 lze uložit na pozemcích, které nejsou ve vlastnictví žadatele o kácení, jen s předchozím souhlasem jejich vlastníka. Obce vedou přehled pozemků vhodných pro náhradní výsadbu ve svém územním obvodu po předběžném projednání s jejich vlastníkem.

(3) Pokud orgán ochrany přírody neuloží provedení náhradní výsadby podle odstavce 1, je ten, kdo kácí dřeviny z důvodů výstavby a s povolením orgánu ochrany přírody povinen zaplatit odvod do rozpočtu obce, která jej použije na zlepšení životního prostředí. Ten, kdo kácí dřeviny protiprávně, je povinen zaplatit odvod do Státního fondu životního prostředí České republiky.⁷⁾ Výši odvodů, podmínky pro jejich ukládání i případné prominutí stanoví zvláštní zákon.

(4) Zajištěním náhradní výsadby podle odstavce 1 nebo zaplacením odvodu podle odstavce 3 je zároveň splněna povinnost náhradního opatření podle § 86 odst. 2 i náhrady ekologické újmy.⁸⁾

(pozn. aut.: indexy a další paragrafy jsou uvedeny v témže zákoně)

Strom Šumic je za dveřmi

Po téměř ročním trvání nastává okamžik rekapitulace - finále, a to finále dlouhodobé a komplexní soutěže Strom Šumic. Někdo nám přál; byli jsme vyslyšeni z davu. Sešlo se nám 18 exemplářů, ve stech procentech fotografických, vhodných do užšího kola výběru.

Hlasování bude probíhat pomocí krátkých textových zpráv (SMS). Uzávěrka je stanovena na 30. červen 2007. V následujícím čísle zpravodaje uvedeme jednak vítěze

SMS hlasování, tak i samozřejmě vítěznou fotografii se jménem šampióna. Pro všechny příznivce štěstěny máme již nyní přichystány zajímavé ceny.

Celkovým neoficiálním výsledkem bude neoficiální Strom Šumic – památný strom, který je něčím historicky významný nebo je dominantou krajinného rázu. Po odborném posouzení budeme zvažovat možnost navrhnout nejen vítězný strom jako památný strom. Všechny stromy budou také zařazeny do

Evidence památných dřevin ČR.

Strom Šumic, jak jsme nesměle tomu všemu dali název, se stane i jednou z prezentační části obce, např. při vizuálním ztvárnění webových stránek obce.

Všem přispěvatelům a předběžně i hlasujícím bychom rádi vyjádřili velký dík za jejich aktivitu – děkujeme.

Pošlete SMS ve tvaru „**SUMICE číslo_stromu**“ na číslo **777 110 000**
např. „SUMICE 1“

Cena za odeslanou sms je podle tarifu vašeho operátora, jedná se o klasické telefonní číslo bez zvýšené tarifikace,

Košť slivovce *Besedníci*

Vážený spoluobčané, blíží se ty hezké svátky – Velikonoce a u jejich příležitosti jsme si pro vás opět dovolili připravit už letos osmý ročník košty slivovice. Jak je zvykem, koná se tato veselá akce na Velikonoční neděli, tzn. pro letošek 8. dubna. V kulturním domě to rozbalí zlínská hudební skupina Prinz a v Pekle pak bude pro dobrou náladu hrát cimbálová muzika Vinár z Veletin. V rámci košty slivovice opět pořádáme pro velké ohlasy košť domácích klobás. Vítěz bude pasován na Krále šumické klobásky. Průběhem večera proběhne jako pokaždé aukce prvních tří nejlépe umístěných vzorků. Připravena je bohatá tombola. O vydatné občerstvení se nemusíte obávat - bude! Všechny bychom chtěli tímto pozvat. Těšíme se na vaši hojnou účast.

Vida Stolleson:

Ta temnější část tmy

To co bylo přede mnou
i co je za mnou
je tma;

Hledět do temna
chtěla bych pořád –
jenomže nemám už sílu;

Zavál vítr, nastal mráz
sněží a snad se tma obarví
obnovou.

Prostor se rozšíří do prostoru
ty usneš, propláčeš plat;
Nakonec opět mizíš.

Piotr Brevé:

Zas míti

Odpusť mi, zanech se u nás na chvíli,
mé nemocné srdce po tobě zas šílí.

Dost jsme prožili, teď láska nesmí umřít,
jen je ji třeba ukončit, ne ji k smrti udřít.

Běž v úvod světům novým hledat, krásu
dnů naplněných, leč nehledej rovnou spásu.

Étos můj snad ještě vyhrává nad podlostí,
ke všemu prokořeněný je citů jemností.

Svět se nahne a brzy jistojistě narovná,
žít prostě s tebou – myšlenka nemožná.

Děti narozené v roce 2006		
Kunčík Vítek		167
Pummer David		361
Koktavý Ondřej		437
Horecká Lucie		379
Šidlo Martin		142
Vincenec Adam		252
Vincenec Hynek		252
Zelený Tomáš		347
Ryšková Marie Štěpánka		240
Juříková Alena		69
Chmelová Karolína		467
Ševeček Jan		134

Manželství uzavřená v roce 2006		
Pospíšilová Petra, Ing.	Podškubka Martin	
Hřibová Ludmila	Šebesta Karel	
Šmídová Světlana	Ryška Zbyněk	
Šašínková Petra	Machálek Libor	
Kozubová Soňa	Gavenda Radek	
Ježková Milena	Zelený Tomáš	
Đurđová Jarmila	Slačálek Jiří	
Hřibová Magdaléna	Ježek Lukáš	
Lekešová Blanka	Zajíc Bronislav	
Bartošová Táňa, Mgr.	Fízel' Jakub, Ing.	
Motlová Lenka, Ing.	Juřík Pavel	
Žampachová Alena	Macháč Marek	
Jančová Michaela	Pačinek Petr	
Moravčíková Jitka	Zahálka Pavel	
Máchalíková Eva	Dyer Anthony Mark	

Úmrtí občanů v roce 2006		
Sevečková Anna		335
Borýsková Marie		311
Hanák Stanislav		337
Gajdošová Marie		446
Georgiánová Ludmila		392
Dvořáček František		475
Volaříková Vlasta		33
Bachůrek František		39
Johnová Drahomíra		369
Omelka Vladislav		401
Plášková Anežka		96
Janiček Pavel		173
Mandová Ludmila		9
Mandík Josef		354
Kozub Josef		433
Prachař Ladislav, Ing.		90
Juráková Anežka		101
Trchalíková Anežka		156

Financované projekty v letech 2003 - 2006	
Cesta přes obec	tis. 29000
Inženýrské sítě Nade Mlýnem	9000
Mateřská školka	2870
Stoka K	2700
Rybník	2450
Základní škola	1900
Cesty a chodníky	1450
OÚ kotelna (KD)	1340
Hřiště TJ	1300
Traktor+náradí	1100
Márnice	1100
Kulturní dům	1050
Příkop Trnovec	820
Pozemky	670
Knihovna	670
Most přes Olšavu	620
OÚ fasáda, výměna oken	600
Světla veřejného osvětlení	480
Příkop Malá pole	380
Inženýrské sítě Nivky	370
Hřbitov	370
Hasiči	300
Služební auto	290
Garáž na OÚ	280
Cesta+parkoviště (OÚ)	280
Muzeum	250
Retardéry	220
Stroje (multikára, sekačky)	200
Lávka přes Olšavu	200
Nábytek	170
Příkop - stoka K	160
Rozhlas	150
Pálenice	150
Kabelová televize	150
Vánoční ozdoby	100
Tělocvična	100
Posilovna v tělocvičně	100
Počítače, tiskárna (OÚ)	100
Nádraží	70
Lékárna	60
Symboly obce	50
Příkopy Michovec	40
Parkoviště (bytovka 482)	40
Parkoviště (MŠ)	30

